

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Tomáše Herce a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **B.** Vproti žalovaným: **I) Městský úřad Kutná Hora**, se sídlem Havlíčkovo náměstí 552/1, Kutná Hora, **II) Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, a **III) Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, proti sdělení žalovaného I) ze dne 13. 11. 2023, č. j. MKH/135580/2023, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2026, č. j. 37 A 6/2026-16,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojil žalobou proti v záhlaví uvedenému sdělení žalovaného I). Krajský soud v Praze napadeným usnesením žalobu odmítl, neboť sledovala zjevné zneužití práva.

[2] Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) usnesením ze dne 23. 4. 2026, č. j. 9 As 49/2026-15, zamítl žádost stěžovatele o přiznání osvobození od soudních poplatků (výrok I.) a jeho návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (výrok II.). Dále stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky č. 19 sazebníku soudních poplatků (přílohy k zákonu č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů) činí 5 000 Kč (výrok III.), a aby s ohledem na požadavek zastoupení advokátem podle § 105 odst. 2 s. ř. s. ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení buďto předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (výrok IV.).

[3] Usnesení zahrnovalo poučení stěžovatele o následcích nevyhovění některé z těchto výzev. Stěžovateli bylo doručeno dne 27. 4. 2026 (doručenka na č. l. 17 spisu NSS). Posledním dnem lhůty 15 dnů pro zaplacení soudního poplatku bylo úterý 12. 5. 2026.

[4] Stěžovatel podáním učiněným u krajského soudu dne 29. 4. 2026 požádal Nejvyšší správní soud, aby podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích nezastavil řízení. Podle tohoto ustanovení by tak mohl postupovat, „*je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatníku mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit*“. Uvedené podmínky nebyly v posuzované věci splněny. Smyslem citovaného ustanovení je zohlednit situaci, kdy poplatník je ochoten a schopen soudní poplatek uhradit, ale zabránila mu v tom jiná událost. Toto ustanovení ale nesměruje na případy, kdy poplatník tvrdí, že není schopen soudní poplatek uhradit z důvodu svých nepříznivých majetkových poměrů, a o jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku již soud pravomocně rozhodl tak, že se mu osvobození nepřiznal (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 1. 7. 2015, sp. zn. 32 Cdo 76/2015). Stěžovatel žádné skutečnosti, které by opodstatňovaly postup podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích netvrdil ani neosvědčil.

[5] Stěžovatel ve stejném podání namítl podjatost členů devátého senátu, kterou odůvodnil tím, že tento soud „*zneužívá okolností korupce a zloč. spolčení v dané věci*“, jakož i toho, že stěžovatel nemá na zaplacení soudního poplatku a zajištění advokáta. Devátý senát nepředkládal námitku podjatosti k rozhodnutí jinému senátu Nejvyššího správního soudu podle § 8 odst. 5 věty páté s. ř. s. Stěžovatel byl poučen o složení rozhodujícího senátu, o právu vznést námitku podjatosti a o lhůtě pro uplatnění námítky přípisem ze dne 9. 4. 2026, který mu byl doručen dne 14. 4. 2026. Posledním dnem lhůty jednoho týdne bylo úterý 21. 4. 2026. Námitka uplatněná dne 29. 4. 2026, kdy stěžovatel doručil své podání krajskému soudu, je proto opožděná a podle § 8 odst. 5 věty třetí s. ř. s. k ní nelze přihlídnout.

[6] Vzhledem k tomu, že stěžovatel v určené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, Nejvyšší správní soud podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení zastavil.

[7] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., který stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. května 2026

JUDr. Radan Malík
předseda senátu